Lieta Nr.11520077713;

K35007114

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 14.maijā, Siguldā

Siguldas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M. Andersone

ar sekretāri M.Mileri

piedaloties prokuroram A.Hānam

tulcei D. Birzei

Izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, un tiesa pārbaudījusi un izvērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus

k o n s t a t ē j a

Apsūdzētais/pers. B/, personas kods /personas kods/, būdams persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīts smags miesas bojājums, un konkrēti:

2013.gada 19.oktobrī ap plkst.17:50, /pers. B/, vadot transportlīdzekli -automašīnu "Peugeot 306", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, un braucot ar to Inčukalna novadā, pa mazāk svarīgu ceļu Indrāni-Inčukalns no Indrānu puses Inčukalna virzienā, Krāčupītes un Atmodas ielu krustojumā, pārkāpa 2004.gada 29.jūnija Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā - CSN) 4., 10., 70., 146. punktu prasības, kas nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības (CSN 4.punkts); ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus (CSN 10.punkts); pirms jebkura manevra - braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. - transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram (CSN 70.punkts); nevienādas nozīmes ceļu krustojumā transportlīdzekļa vadītājam, kurš brauc pa mazāk svarīgu ceļu, jādod ceļš to transportlīdzekļu vadītājiem, kas krustojumam tuvojas pa galveno ceļu (CSN 146.punkts), jo, neņemot vēra ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa apstākļus, nepievēršot pietiekošu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, no mazāk svarīga ceļa izbrauca uz galveno ceļu, nepārliecinoties par uzsāktā manevra drošību un par to, vai tā rezultātā netiks radītas satiksmei bīstamas un satiksmi traucējošas situācijas, netiks nodarīti zaudējumi, kā rezultātā izraisīja sadursmi ar /pers. D/ vadīto transportlīdzekli - automašīnu ,"VW LT55", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kurš brauca pa Atmodas ielu Nākotnes ielas virzienā, pa labo braukšanas joslu un krustojumam tuvojās pa galveno ceļu Inčukalns-Ropaži.

Transportlīdzekļa - automašīnas "Peugeot 306", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, vadītāja /pers. B/ rīcība, kas izpaudās visu minēto CSN noteikumu nosacījumu neievērošanā, bija par iemeslu norādīto transportlīdzekļu sadursmei, kā rezultātā automašīnas "VW LT55", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, vadītājam /pers. D/ tika nodarīti miesas bojājumi, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas atzina pilnībā un pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un procesuālās sekas tiesas sēdē tika izskaidrotas un apsūdzētajam bija saprotamas. Iebildumi pret pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas sēdē netika izteikti.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā lūgums apmierināms, un saskaņā ar Latvijas Kriminālprocesa likuma 499.pantu nav nepieciešams izdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un pārbaudot lietas materiālus, tiesa ir secinājusi, ka tie apstiprina apsūdzētā /pers. B/ vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. B/ darbības ir pareizi kvalificējamas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.pantiem, t.i., ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta ceturto daļu /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš vaļsirdīgi atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta nosacījumiem, apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais agrāk nav sodīts, nav saukts pie administratīvās atbildības (lietas 25. lapa) dzimis 1975.gada 8.martā Rīgā, Latvijas nepilsonis, personas kods /personas kods/, ar 9.klašu izglītību, šķīries, apgādībā mazgadīgs bērns - /pers. E/, dzimis /datums/ strādā SIA "/Nosaukums/" par strādnieku, no darba vietas raksturojas pozitīvi (lietas 86. lapa), psihoneiroloģiskā un narkoloģiskā kabineta uzskaitē nesastāv (lietas 34. lapa).

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā /pers. B/ personību raksturojošos datus, to, ka viņš agrāk nav sodīts un nav saukts pie administratīvās atbildības, ievērojot izdarītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, radīto kaitējumu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, prokurora atzinumu un cietušā viedokli par sodu, atbildību mīkstinošo apstākli, kā arī, lai sasniegtu Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā definēto soda mērķi, uzskata, ka apsūdzētajam /pers. B/ nosakāms Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā paredzētais brīvības atņemšanas sods uz vienu gadu. Taču, tiesa, ievērojot tiesas sēdē konstatētos apsūdzētā personību raksturojošos datus, uzskata, ka apsūdzētajam pie soda noteikšanas ir iespējams piemērot Krimināllikuma 55. panta pirmās un otrās daļas nosacījumus, jo tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka vainīgais , sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tiesas sēdē cietušais /pers. D/ pieteica tiesai morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000.00 apmērā, un apsūdzētais /pers. B/ pilnībā atzina pieteiktās morālā kaitējuma kompensācijas apmēru.

Kriminālprocesa likuma 22. pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Šā paša likuma 350. panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Kompensācija ir kriminālatiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmo daļu, tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā vairākus šā panta pirmajā daļā norādītus apstākļus, tajā skaitā noziedzīga nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus, darbaspēju zudumu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu.

Savukārt Civillikuma 1635. pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas saistītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Tiesa secina, ka /pers. B/ noziedzīgās darbības, kas paredzētas Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā, kas atbilst Civillikuma 1635. pantā norādītajai neatļautajai darbībai, kura izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums aiz neuzmanības pret personas veselību, ir nodarīts morāls kaitējums, kurš cietušajam nav jāpierāda, bet atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351. panta pirmajā daļā noteiktajam ir jāpierāda pieprasītās kompensācijas apmērs, kas tiesai jāizvērtē, un tiesai jānosaka kaitējuma kompensācijas apmērs naudas izteiksmē atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352. pantā izvirzītajām prasībām.

Augstākās tiesas apkopojuma "Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā", kurā kā samērīgu summu morālā kaitējuma atlīdzībai virs speciālajos likumos paredzētajām summām par Krimināllikuma 260. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu rekomendēta atlīdzība no EUR 2845.74 līdz EUR 7114.36 apmērā, ņemot vērā, ka lemjot par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, jāievēro samērīguma princips un tas, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu.

Tiesa, ņemot vērā minēto, to, ka apsūdzētais ir labprātīgi piekritis morālā kaitējuma apmēram, izvērtējot pieteiktās morālās kaitējuma kompensācijas apmēru, uzskata, ka tas ir samērīgs un piedzenams no apsūdzētā par labu cietušajam.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam /pers. B/ piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts,

pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā ir atceļami.

Procesuālo izdevumu lietā nav.

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 530. pantiem tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.panta pirmo un otro daļu , /pers. B/ piespriesto brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu, ja tās noteiktā pārbaudes laikā notiesātais neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

/pers. B/ izskaidrot, ka viņam 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā ir jāreģistrējas Valsts Probācijas dienestā Siguldā, Gāles ielā 27.

/pers. B/ noteiktos drošības līdzekļus – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atcelt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000 (pieci tūkstoši) apmērā.

Par spriedumā noteikto sodu, vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var iesniegt apelācijas sūdzību vai protestu 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Siguldas tiesā, no pilna sprieduma pieejamības dienas Siguldas tiesas kancelejā, t.i., 2014. gada 28. maija.

Tiesnese M. Andersone